

Lázár Gabriella, különdíjas (ELTE Apáczai Csere János Gyakorlógimnázium és Kollégium)

Életízesítőnk, az olvasás

Úgy vélem, nem jómagam vagyok az egyetlen olyan emberfia eme világon, kit az olvasás mint értékesnek és tartalmasnak mondható időtöltés igazán leköt, és foglalkoztat. Szabadidőmet örömmel és önszántamból szentelem a jobbnál jobb könyveknek, és biza olyasféle csudás olvasmányok is fordultak már meg kezeim között, amik egy merően más, az evilágítól minden aspektusban eltérő helyet mutattak be. Számomra kiemelkedő fontosságú ez a szempont; szeretem, sőt, kívánom, hogy az olvasmányok – melyeket az önnöm magam művelésére szánt időben méltatok szememmel, és engedem a szavak kavalkádjából összeálló történetfolyást agyamba befelé, hogy ott hívassanak életre fantáziám által az elképzelandő képek lelki szemeim előtt –, eltérjenek eme megszokott, már eléggé ismert és kiismert világ mindennapi mivoltától, és más, bár esetlegesen megvalósulhatatlan, mégis különlegesnek mondható, csudás, újféle helyekre repíttessek el általuk.

Tehát, meg kell mondjam néktek, a legfontosabb, és legkiemelkedőbb értéke számomra egy könyvnek biza az, ha kiszakít a jelenlegi, szürke és átlagos világból, és ezzel együtt egy olyanba helyez át, ahol a történések nem megszokottak, ám annyira még nem elrugaszkodottak a földnek talajától, hogy beleélni magunkat valóságos képtelenség legyen. De kedvemre vannak azok az írások is, amik egy messzi, már-már lehetetlen és csak egy jóember fantáziája által megszült világot vázolnak fel, és mik ott történnek, olyannyira mások, mint eme élet, hogy már csak az olvasásuk is könnyebbséget okoz számunkra, azzal, hogy nem a saját, mindennapi életünkkel azonosítjuk, ahogy arra sokan felebarátaim és komáim közül biza igen-igen hajlamosak.

Az olvasásról, mint magáról a tevékenységről, melyet bárki, kinek bibliotékája tartalmaz olvasmányokat, könnyedén megtehet, csupa jó dolgokat tudnék felsorolásba venni: először is, ama emberfia, ki a Szent Könyvet, a Bibliát olvasásra méltatta, igen csudás, és minden bizonnyal jó ember, hiszen a Jóisten parancsolatait és előírásait követni a legnemesebb dolog, melyet ember az evilági életében tehet. Ám ha valaki mégsem volt ilyen elkötelezetten vallásos, csak a kedvére való irományok olvasgatásával múlatta idejét, az is dicsérendő, hiszen magunk művelése az egyik legfontosabb dolog. Mennyi új és más világforma nyílhatott meg előtte, miféle képzetek jelenhettek meg fejében annak, ki könyveket olvasott, és talán ha ő maga is alkotásra hajlamos, írói vénával rendelkező emberfia, eme tapasztalatok megszerzése után szintén egy újabb könyv megírásába foghat! Eme cselekedete pedig mondanom sem kell, milyen csudás, hiszen elősegíti felebarátainak életét azáltal, hogy olvasmányt hoz a világra, és lehetővé teszi, hogy mások annak olvasása által váljanak műveltebbé és szellemileg gazdagabbá.

Most pedig következék ama olvasmány, amely engemet igen-igen megfogott, és egy másik világba repített át, az, mely bennem is rengetegnél rengetegebb gondolatot ébresztett, és talán egyik oka volt annak, hogy saját könyvem megírására adtam fejem, és immáron a trilógia harmadik részével foglalkozom.

Az az olvasmány, melyet olvastam, *A holnap határa* címet viselte, és Szakurazaka Hisori által íródott meg. Igen új könyv, melynek posztapokaliptikus világa igen megragadta fantáziámat, és nem tagadom, hogy saját könyvemhez is merítettem belőle ihletet. A történetről nem szándékozom sokat mesélni, mivel azzal esetlegesen lerombolhatnám az olvasás élményét, ha kendnek is kedve szottyanna eme nagyszerű mesterműnek olvasásához. Véleményem szerint a leírások és maga a történet is igen megkapó, szép kifejtése van mindennek, és nem éreztem egyáltalán elcsépeltnak, sem erőltetettnek. Mindennek a mennyisége éppen megfelelő, és unalomban soha nem volt részem, miközben eme könyvet olvastam; folyamatos izgalom és feszültség kísérte végig a történet fonalát, ráadásul az emberi érzelmek sem szenvedtek elnyomást a harci jelenetek tömkelege mellett.

Így hát bizton állíthatom, eme könyv nyerte el a tetszésemet eddig a legjobban minden közül, mit olvastam eddigi életem folyamán. Tisztelettel tartozom írójának, hiszen e könyv által jutottam végül arra a következtetésre, hogy jómagam is belefogok egy nagyobb dologba, és lám, ez is sikerrel járt.

\\xxx//